

Matematik Dünyası'ndan

md@math.bilgi.edu.tr

Daha çok şikayet gelecek diye bekliyordum doğrusu. Hatta galiba umuyordum! Her türlü hücumu karşı da bayağı hazırlanmıştım. En sıkıştığım yerde, “Bu editör de böyle, yapacak bişey yok” diyecektim!

Ne de olsa geçen sayımızda tam 30 sayfayı TÜBA konusuna ayırmıştık. Bir matematik dergisinde, üstelik bir soyut matematik dergisinde bu kadar çok siyasete yer verilir mi?

Sadece üç kişi MD'nin gereğinden fazla siyasete bulaştığından yakındı. Bunlardan biri de kendi adına değil, aynı fikirde olmayan ya da hiç fikri olmayan okurlar adına yakındı.

Siyasete bulaşmak benim de hiç hoşuma gitmiyor. Hele güncel siyasetin kıyısından köşesinden bile geçmek istemiyorum.

Önce çeşitli vesilelerle TÜBİTAK'a çattık.

Sonra üniversite sınavlarında ortaya çıkan şifre dolayısıyla ÖSYM'ye.

Ardından TÜBA konusunda hükümete.

YÖK'e ve MEB'e de sataşyoruz fırsat çıktıkça!

Yüzlerce gencin “ücretsiz eğitim” gibi masum sloganlar yüzünden örgüt suçlamasıyla tutuklu olarak yargılanmaları konusuna girmedik henüz!

Bir zamanlar moda bir deyişti, şimdilerde pek duymuyorum: “Siyasetle ilgileniyor musun? Merak etme, o seninle ilgileniyor.”

Ne yazık ki bilim de dahil olmak üzere hiçbir şey siyasetten muaf değil.

Baksanıza TÜBA'yı hükümet eline geçirdi. Ne işleri vardı Bilimler Akademisi'nde? (Son duyumlara göre hükümet geri adım atıyormuş. Umarım öyledir.)

Mesele siyasi görüş meselesi değil. Hangi hükümet olursa olsun, tepki aynı olmalı. TÜBA'nın kusurları bile tepkimizi değiştirmemeli. Çünkü olacak şey vardır, olmayacak şey vardır. Kabul edilir şey vardır, kabul edilmeyecek şey vardır. TÜBA üyelerinin doğrudan ya da dolaylı bir biçimde hükümet denetiminde olması kabul edilemez bir karardır. Nokta! Hükümette ve TÜBA'da kimler ve hangi ideoloji olursa olsun, TÜBA hangi günahları işlemişse işlesin...

Sanırım genel olarak genç olan okurlarımızın çoğu bunun ne derece kabul edilemez bir karar olduğunun farkında değil. Hatta galiba hükümet bile farkında değil. Türkiye'yi dünyaya rezil edecek nitelikte bir karar olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim.

Filarmoni orkestrasını ya da millî takımı nasıl hükümet seçemezse, bilimler akademisinin üyelerini de hükümet seçemez. Biliyorum, bu benzetme komiklik olsun diye sık sık yapıldı medyada ama durum aynen böyle. Absürtlük bu seviyede.

Diyesim şu ki bile isteye siyasete bulaşmıyoruz, siyasetçiler bilime bulaşıyorlar da ondan zorunlu olarak kendimizi korumaya çalışıyoruz, nefsi müdafaa yani.

Konu eğitim, gençlik, bilim olduğunda, partizanlığa kaçmadan siyasete bulaşmamız kaçınılmaz. Başka türlü ne doğru olur ne de MD'ye yakışır.

awmesin